

10 e Kamer

Nr. 951/06
VAN HET PARKET

Nr. C/1060/11
VAN HET ARREST

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Verjinningsregister

1°) A. vervallen door verjaring
1°, 2° en 3°) B. vrijspraak

17 juni 2011

not. 16.12.8800/9777 van het Openbaar Ministerie tegen:

1. Nr. _____ geboren te _____
op _____, wonende te _____
2. Nr. _____ met ondernemingsnummer _____
met maatschappelijke zetel te _____
3. Nr. _____ met ondernemingsnummer _____, met
maatschappelijke zetel te _____

beklaagden,

verdacht van:

te

door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A. de eerste op niet nader te bepalen data, in de periode van 22 augustus 1997 tot en met 1 oktober 1997 (stuk 103):

- bij inbreuk op de artikelen 42, § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecodificeerd op 22 oktober 1996 (felten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondgedeelten of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt

op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99, § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99, § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit,

In casu:

het bouwen van een loods van 80 meter op 24,30 meter met een hoogte van 8 meter (stuk 2)

B. de eerste, de tweede en de derde vanaf 13 juni 2001 (stuk 142) tot en met datum der dagvaarding 9 mei 2005.

bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 10, 30 en 31 en 50.2 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, het niet naleven van de verplichting tot het uitvoeren van de bodemsanering opgelegd door of krachtens dit decreet,

namelijk het niet uitvoeren van bodemsanering van de historisch verontreinigde gronden hiertoe aangemaand door de OVAM (stuk 142)

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 28 juni 2006, 17de kamer, werd op tegenspraak als volgt beslist:

Sprekt de eerste beklaagde vrij voor telastlegging A en B.

Sprekt de tweede en derde beklaagde vrij voor telastlegging B.

Rechtsdoende over de herstellvordering van [naam] en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, zegt voor recht dat gelet op de tussengekomen vrijspraak van de beklaagden deze vordering niet kan worden ingewilligd.

Legt de gerechtskosten, deze in hun geheel begroot op € 233,04 ten laste van de staat.

Tegen dit vonnis werd door het openbaar ministerie op 6 juli 2008 hoger beroep ingesteld tegen alle beklaagden.

* * *

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 13 mei 2011 in het Nederlants:

- de eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging vertegenwoordigd door meester advocaat te
- de lasthebber ad hoc van tweede en derde beklaagde, meester advocaat te in zijn middelen van verdediging vertegenwoordigd door meester advocaat te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

2. Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is onbetwistbaar.

3. De tijdsbepaling in de belastlegging B dient te worden verbeterd door vervanging van de vermelding "datum der dagvaarding 9 mei 2005" door "datum van het bevel tot dagvaarden, nl. 9 mei 2005". Het betreft hier een rechtzetting van een materiële misslag.

4. Op het perceel grond in de belastlegging A hiervoor vermeld en de aanpalende percelen gelegen in Industriegebied, exploitteerde tot in de loop van 1984 een inrichting voor de productie van asbestproducten. Na eerst enkele jaren de gebouwen te hebben gehuurd kocht in februari 1987 de gronden en de gebouwen aan. In 1989 werd failliet verklaard.

In 1993 heeft de Nederlandse groep de aandelen van overgenomen. In de loop van 1995 werd opgesplitst in de exploitatievennootschap, en de vastgoedvennootschap.

De eerste beklaagde was ten tijde van de feiten bestuurder van en gedelegeerd bestuurder van de gedelegeerd bestuurder van de gedelegeerd

Tijdens de exploitatieperiode werd asbesthoudend materiaal op een hoop samengebracht en met grond afgedekt, waarop zich vegetatie ontwikkelde. Dit stort bevat onder andere resten van grijs en wit asbest. Vele jaren lang heeft noch de vergunningverlenende noch de toezichthoudende overheid hiertegen iets ondernomen.

De organen van de toenmalige werden bij vonnis van 13 mei 1991, dat kracht van gewijsde heeft, vrijgesproken voor het achterlaten van het asbestafval.

Het hof verwijst voor het feltenrelaas verder naar de uiteenzetting ervan in het bestreden vonnis in randnummer 1.1, die het hof hier tot de zijne maakt.

5.1. Anders dan geoordeeld in de oorspronkelijke dagvaarding laten de gegevens van het dossier niet toe te besluiten dat de felten die aan de telastleggingen A en B ten grondslag liggen in hoofde van de eerste beklagde de uiting zijn van eenzelfde strafbaar opzet.

5.2. De termijn van de verjaring van de strafvordering met betrekking tot de telastlegging A nam een aanvang op de datum van het laatste felt, dit is op 1 oktober 1997. De termijn werd laatst nuttig gestuit door het kantschrift van de procureur des Konings van 4 september 2002 (stuk 1/89) waarbij hij verzocht zijn kantschrift van 21 maart 2002, waarin bijkomende inlichtingen worden gevraagd, verder uit te voeren. Sinds 4 september 2002 is meer dan vijf jaar verstreken, zelfs rekening houdend met de schorsing van de verjaringstermijn vanaf de tijdige inleiding van de zaak voor de eerste rechtzitting op 7 september 2005 tot en met 28 juni 2006, datum van het bestreden vonnis dat enkel door het openbaar ministerie werd bestreden. De strafvordering met betrekking tot de telastlegging A is vervallen door verjaring.

5.3. De termijn van de verjaring van de strafvordering met betrekking tot de telastlegging B nam een aanvang op 9 mei 2005. De termijn werd gestuit door het uitstel van de zaak op de terechtzitting van het hof van 28 januari 2010. Sindsdien is minder dan vijf jaar verlopen, zodat de strafvordering met betrekking tot de telastlegging B niet vervallen is door verjaring.

6.1. Aan de beklagden wordt onder B te last gelegd de verplichting tot bodemsanering niet te hebben nagelaaft waartoe op 13 juni 2001 zou zijn aangemaand door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM). In de telastlegging wordt voor de aanmaning verwezen naar stuk 142; dit stuk betreft echter geen aanmaning; mogelijk is bedoeld stuk 1/152; dit stuk betreft ook geen aanmaning maar er wordt wel in verwezen naar een aanmaning van de "exploitant" door OVAM op 13 juni 2001.

6.2. Geen enkel gegeven van het dossier laat toe de tweede beklagde als saneringsplichtige te beschouwen in de zin van het voor de beoordeling van de schuld ter zake toepasselijke (oude) Bodemsaneringsdecreet van 22 februari 1995.

Ook bevat het dossier geen gegevens die toelaten zonder redelijke twijfel te oordelen dat de derde beklagde voor zover zij het misdrijf zou hebben gepleegd, ter zake handelde of mede handelde door het persoonlijk toedoen van de eerste beklagde.

Het wordt niet betwist dat het gaat om historische verontreiniging als zodanig aangewezen door de Vlaamse Regering, zodat kan worden aangenomen dat de verplichting om tot bodemsanering over te gaan slechts ontstond nadat de betrokken exploitant daartoe was aangemaand (art. 31, § 1 Bodemsaneringsdecreet 1995). Het bewijs van deze aanmaning ligt niet voor, zodat het hof de wettigheid ervan niet kan beoordelen, terwijl het hiertoe ambtshalve zou moeten overgaan en de beklagden de onwettigheid van de aanmaning aanvoeren.

meakt aan de hand van betrouwbare stukken trouwens geloofwaardig dat zij, rekening houdend met de al vóór 2001 gemaakte omvangrijke saneringskosten en de toen geraamde kostprijs van de sanering van ongeveer € 1.500.000, in de betrokken periode niet tot sanering kon overgaan zonder haar bestaansmogelijkheid weg te nemen.

Nu niet wordt aangetoond dat de beklaagde in de betrokken periode wettig werd aangemaand om over te gaan tot saneren van de historische verontreiniging en zij tevens het bestaan van noodtoestand enigszins aannemelijk maakt, dient ook deze beklaagde te worden vrijgesproken.

7.1. Bij brief van 12 juli 2004 heeft het college van burgemeester en schepenen van de herstellvordering met toepassing van art. 149 Stedenbouwdecreet 1999 bij het parket ingeleid. Zij strekt tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door het slopen van de onverenigbaar opgetrokken loods (zogenaamde loods 5), met verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. Met haar brief van 3 november 2004 aan de procureur des Konings heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aangesloten bij de vordering van het college en eveneens de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel gevorderd.

7.2. De eerste rechter werd van de herstellvordering gevat door de betekening van de oorspronkelijke dagvaarding op 24 mei 2005, dit is vóór de verjaring van de strafvordering met betrekking tot de telastlegging A, waarop zij steunt.

Het hof dient zich uit te spreken over deze tijdig ingestelde herstellvordering. In eerste instantie moet het onderzoeken of de schuld van de eerste beklaagde aan het alleen hem te last gelegde misdrijf omschreven in de telastlegging A vaststaat.

7.3. Voor zover het misdrijf omschreven in de telastlegging A werd gepleegd, geschiedde dit door de eerste beklaagde. Zoals de eerste rechter ook aannam en ook het openbaar ministerie op de terechtzitting van het hof heeft aanvaard, staat onvoldoende vast dat deze rechtspersoon ter zake handelde of mede handelde door het persoonlijk toedoen van de beklaagde. Met de naleving van de reglementering betreffende het milieu in de ruime zin van het woord in de periode waarop de telastlegging A betrekking heeft, blijkt binnen deze rechtspersoon op regelmatige wijze de inmiddels overleden de eerste beklaagde te zijn gelast. Het is niet zonder redelijke twijfel aangetoond dat de eerste beklaagde zich aan het misdrijf omschreven in de telastlegging A heeft schuldig gemaakt.

De herstellvordering, voor het hof als strafrechter noodzakelijk gesteund op het aan de eerste beklaagde te last gelegde stedenbouwmisdrijf, is niet gegrond.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

geleit op de artikelen hiervoor aangehaald, de niet strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter en

- art. 111 Sv.,

- art. 14 taalwet,

verklaart het beroep ontvankelijk en er ten gronde over beslissend,

wijzig het bestreden vonnis als volgt:

verberert de materiële vergissing in de telastlegging B zoals in randnummer 3 vermeld,

verklaart de strafvordering tegen de eerste beklaagde met betrekking tot de telastlegging A vervallen door verjaring,

verklaart de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gesteund op het misdrijf omschreven in de telastlegging A niet gegrond en verklaart hun vordering tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp,

spreekt de eerste, de tweede en de derde beklaagde vrij voor de telastlegging B,

laat de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie te last van de Staat.

|

Kosten beroep:	
Afschrijven:	€ &
Opstelrecht ber. reid.:	€ &
Dagvaarding:	€ &
	<hr/>
+ 10% :	€ &
	€ &
Totaal :	<hr/>
	€ &

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter _____ als voorzitter, en de raadsheren _____ en in openbare terechtzitting van 17 juni 2011 uitgesproken door voorzitter _____ in aanwezigheid van _____ substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier _____